

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Allau de crítiques a Cs pel fet d'atjar la confrontació

AÏLLATS • L'acció de Rivera retirant llaços i el violent incident en la concentració desferma els retrets contra Ciutadans

PREMSA • El càmera de Telemadrid denuncia l'agressió als Mossos i les associacions de periodistes condemnen l'atac

NACIONAL

P16,17

Sant Fèlix agredolç

Vilafranca veu grans castells, però amb caigudes

Si amb això no ho solucioneu... acudiu als professionals

Truca'ns al 93 761 07 44

MÉS DE 50 ANYS d'experiència

www.escobarsl.com

Nacional

P10

Rebuig del fiscal a les recusacions

Diu que els independentistes volen un tribunal a la carta al Suprem

Nacional

P8

L'Estat gastarà mig milió a defensar Llarena

Nacional

P14,15

Xarxa veïnal contra la delinqüència al Raval

L'ESPORTIU

Grup de dificultat mitjana per al Barça

El Barça s'enfrontarà amb el Tottenham, el PSV i l'Inter de Milà en una primera fase de la Champions que no serà fàcil

finques Pous

Administrem el teu habitatge amb **TOTAL GARANTIA DE PAGAMENTS**

COBERTURES EN CAS D'IMPAGAMENT:

- 6 mensualitats garantides
- Despeses d'advocat i procurador
- Reclamació d'actes vandàlics fins a 3.000 €

12 MESOS GRATUÏTS PER A NOVES ADMINISTRACIONS

MATARÓ
C/ Pujol 20 - 08301 - 93 790 39 45
finquespous@finquespous.cat

www.finquespous.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Josep Maria Fonalleras

El moment

En unes declaracions recents, Francesc-Marc Álvaro ha dit que “del referèndum, no en va sorgir un mandat polític clar que es pugui aprofitar”. No solament em semblen unes paraules apropiades sinó pertinents i molt adequades per a la reflexió, justament ara que iniciem un curs que, de manera inevitable, pivotarà a l'entorn d'aquella data i de la seva significació. Per a Álvaro, “és una data importantíssima en l'imaginari de moltíssima gent a Catalunya”, però està per veure si convertim l'efemèride en un record evocatiu, en una reivindicació col·lectiva, en un nou enfrontament amb l'Estat o en una mina on anar a gratar la pols d'“aquell estat d'opinió, un element de cohesió molt fort” que vam viure fa un any.

Afirma Álvaro que “fer república” és “un eslògan, una aspiració, però la república no existeix”. És una obvietat que sembla que uns quants no admeten. De la mateixa manera, posa en dubte l'existència del “momentum”

Per a un futur civilitzat i normal és innegociable la sortida de la presó i el retorn de l'exili

que ha de venir o que ha d'aparèixer per art d'encantament, com si una nova lluminària en forma de lluita popular estigués a punt d'encegar el panorama polític. Convé analitzar amb fredor els instants que vivim, en el bell mig d'un enfrontament on s'encaren la pacífica protesta dels que pensen que és injust i immoral que hi hagi presos i exiliats i la retorçada maniobra no pas de qui treu llaços del carrer sinó dels que volen convertir la reacció en una batalla campal amb conseqüències terribles. Per a un futur civilitzat i normal (amb tota la normalitat a què ara per ara podem aspirar) és innegociable la sortida de la presó i el retorn de l'exili, perquè no es poden construir edificis sobre bases inestables. Tampoc no podem enlairar castells de sorra que es desfaran ni fer volar els coloms que no tenim, sinó aprofundir en les solucions polítiques de llarga trajectòria, conscients que, més enllà dels focs artificials i de les maniobres barroeres, aquí només hi ha la possibilitat d'una solució pactada, lluny de messianismes, conscients que l'alternativa és del tot dramàtica.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Prou!

No hauria dit mai que titularia “Prou!” un article. L'expressió imperativa va fer fortuna durant l'antic règim cada cop que un diari havia de reaccionar davant una ofensa que hagués rebut el *caudillo*, de fora o de dins. Després es va utilitzar quan ETA perpetrava un atemptat. Qui diu “prou!” diu “¡basta!”. De què dic “prou!”, jo avui? De la violència a què ens volen portar certs polítics i certs grups socials a Catalunya. Escric violència amb espant. Dimecres, Ciutadans, partit anticatalanista ultradretà que va guanyar les últimes eleccions a Catalunya, va organitzar una manifestació contra els llaços grocs. Uns participants van confondre un periodista de Telemadrid, emissora que està a favor seu, amb un de TV3 i el van agredir. La confusió ha estat objecte de riota en els ambients independentistes. Sí, però algú va resultar ferit i TV3 s'ha convertit en un objectiu. També havíem fet molta broma dels vaixells “piolín” atracats al port de Barcelona que contenien policies armats. Van sortir al carrer el primer d'octubre a pegar i les ferides no han

“Partits i governs han d'aturar la violència a què alguns ens porten

llas. “Som sis milions”, sumava Pujol. Maragall i Montilla van mantenir l'esperit integrador del PSC catalanista. Abans, l'Assemblea de Catalunya havia fet seva l'expressió del PSUC “Catalunya un sol poble”. Diguem el que diguem, el “poble”, els “sis milions”, els “ciutadans de Catalunya” han quedat dividits. Potser ja ho estaven, i a això obeeïen les insistents proclames, però la reclamació de fer rebaixar la tensió entre les dues parts s'imposa. Ni “tardor calenta” ni res. Em retreuen: no dones mai solucions. En tinc. Primer, obrir el Parlament, ara tancat com si l'article 155 fos vigent i tota la discussió hagués de ser al carrer. Després, alliberar els presos preventius fins al judici. Després, un referèndum. Concessions als independentistes? Fórmules de justícia i comptabilitat que tots haurien d'acceptar si de debò volen la pacificació. I això que jo no crec que els referèndums pacifiquin, almenys en campanya. No veig altres sortides, al punt on hem arribat.

De les altres coses prou!, sabent que no hi ha res més retòric i ineficaz que un “prou!” periodístic.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Ne-crologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/qvhq2m>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

I no para de créixer

Són uns inconscients. Però hi tornen. Un cop rere l'altre. I la picabaralla de l'altre dia al parc de la Ciutadella és una bona metàfora de tot plegat. Ciutadans (perdó, Ciudadanos) i el PP es passen dies i dies carregant contra TV3, acusant-los de mentiders, de ser sectaris i de no sé quantes coses més (en definitiva, fabricant animadversió cap a TV3), i què passa? Doncs que un centenar de persones es manifesten a la Ciutadella i un càmera de Telemadrid en surt amb quatre cops de puny al cap. I això en una manifestació convocada per aquestes dues formacions monàrquiques "en favor de la convivència i la no-violència". Se'ls gira en contra. Algú veu un càmera i, pensant-se que porta un llaç groc o que és de TV3 (com si així fos justificat) li clava un cop de puny al cap. És molt perillós, molt, el que estan sembrant aquests dies. I em pregunto, un cop sembren el que sembren, què es-

“L'agressió al càmera de Telemadrid és tota una metàfora. Atien el conflicte i se'ls gira en contra

tan disposats a recollir? Van intentar l'enfrontament lingüístic a Catalunya, intenten enfrontar els cossos policials i ara intenten enfrontar-nos entre nosaltres. I jo em pregunto –i ja saben vostès que no és ni la primera ni la segona vegada que m'ho pregunto en aquest mateix espai–: què pretenen? No van voler resoldre el problema de la manera que s'havia de resoldre (això

és, políticament) i el van fer més gran. El van judicialitzar. I què ha passat? Doncs que se'ls ha fet encara més gran. Perquè amb presos polítics i peticions de condemnes abusives per delictes inexistents, la indignació ha crescut (ara ja no parlem d'independència sinó de llibertat) i la gent ha sortit al carrer. A penjar, sí, llaços grocs. I què han fet? Doncs crear "brigades de limpieza" amb la cara tapada i vestides com si fossin els espermatozoides de *Tot el que ha volgut saber sempre sobre el sexe, però mai no ha gosat a preguntar*, de Woody Allen (Partal *dirit*), per destruir, trencar, estripar i esparracar llaços grocs. Fer-ho més gran, vaja. Uns construeixen, uns altres destrueixen. Uns ho fan de dia; uns altres, de nit. En ple incendi, aigua i benzina. El conflicte creix. No desescalem; escalem. I a mi no em sembla que el grau de responsabilitat d'uns i altres sigui el mateix.

EDITORIAL

Preocupant degradació de Barcelona

La problemàtica que viuen determinats barris de Barcelona, especialment aquells que estan afectats per la pressió del turisme massiu, és anterior a l'actual mandat. Però no es pot obviar que en els darrers anys, sota l'alcaldia d'Ada Colau, aquests focus problemàtics han augmentat, proliferat, s'han disseminat per cada cop més parts de la ciutat, i van molt més enllà de la qüestió de l'incivisme. La droga i la inseguretat s'han sumat al soroll, la brutícia i altres molèsties causades per determinat turisme de borratxera. La Barceloneta ha tornat a treure al carrer la desesperació del veïnat, per moltes actuacions que l'Ajuntament justifica haver-hi fet. La Vila Olímpica o Sants són alguns dels barris on la pressió turística també provoca malestar.

Però si hi ha un barri que es pot considerar un polvorí és el Raval. La xacra de la droga i els narcopisos situen aquesta part de la capital catalana com un veritable forat negre que fa recular els esforços realitzats dècades enrere per revitalitzar-lo. La situació que viu el Raval és d'allò més complexa i no té solucions fàcils ni màgiques. Combina pobresa, drogoaddicció, inseguretat ciutadana i especulació urbanística. Per la qual cosa cal una bateria de mesures en xarxa. L'Ajuntament de Barcelona no pot, però, derivar la responsabilitat. Com a govern d'una ciutat tan important, l'equip de Colau és el màxim responsable de tot el que passa a la capital i ha de liderar un pla de xoc per evitar el que ja és una degradació en tota regla d'una part fonamental de Barcelona. Disposa de serveis socials, policia i recursos econòmics molt importants. Cada administració té competències i cal exigir que totes actuïn. Però sobretot cal determinació i realisme per posar fi a una situació que ja és insostenible.

De reüll

Adela Genís

Tu no jugues

Tot pot començar en una placeta amb uns simples: "Tu no jugues" o "M'han dit aquelles nenes que no els caus bé". Són frases que semblen inofensives, "coses de nens", que dirien alguns progenitors que més aviat els preocupa poc o gens el que facin els seus fills en hores de classe o al parc. No es poden qualificar d'agressions ni tampoc del famós *bullying*, però són comportaments que els adults hauríem d'intentar evitar quan els detectem perquè són la llavor de fets més greus. Hi haurà opinions per a tots els gustos i

La vida no és com el microcosmos que pot ser una aula de secundària

alguns defensaran que la vida és molt dura i que els nens s'han de començar a fer forts des de ben petits. Fins i tot alguns recomanaran als seus fills que s'hi tornin, que reparteixin llenya davant d'alguna d'aquestes agressions. Però la vida no és una classe de primària ni un microcosmos com

una aula de secundària. De fet, no anem estomacant al primer que ens passa per davant i ens sembla que ens ha faltat al respecte. Ara que falten pocs dies per començar el nou curs i que pares i mestres disposem (amb més o menys mesura) d'energia, seria un bon moment per parar atenció des de l'inici a aquest tipus de conductes i aturar-les abans que es converteixin en un assetjament continuat o en befes constants i nocives a través de les xarxes socials, com ja passa en edats preadolescents. Perquè un "tu no jugues" que pot semblar inofensiu es pot fer molt llarg durant el curs.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE CIUTADANS

Albert Rivera

Tret per la culata

L'estratègia de la confrontació de Cs per l'àmplia difusió arreu del país dels llaços grocs se'ls va girar en contra, dimecres al vespre, a Albert Rivera i Inés Arrimadas quan, en la protesta per una presumpta agressió a una dona, els qui van acabar agredint un càmera van ser els que es manifestaven.

PRESIDENT DE VENEÇUELA

Nicolás Maduro

2,3 milions d'exiliats

Més de 2,3 milions de veneçolans, gairebé un 7% de la població del país, han marxat a l'estranger, principalment a Colòmbia, el Perú, l'Equador o el Brasil, fugint d'una crisi econòmica galopant que el govern de Maduro ja fa temps que es veu incapaç de resoldre. Tot un drama per a un país ric.

PRESIDENT DEL PP

Pablo Casado

Mentider

El líder del PP tampoc s'atura en la seva campanya contra l'independentisme. Ahir va assegurar, mentint vilment, que "l'independentisme és violent i sempre ho ha estat", però que "s'ha ocultat en la manipulació històrica". Menteix, que alguna cosa queda. Encara que sigui per un grapat de vots.

Tal dia com avui fa...

1 any **Mal vaticini**
Oriol Junqueras, vicepresident del govern, diu que "Rajoy sap que actuar desproporcionadament no l'ajudaria gens".

10 anys **Crítics a ERC**
Els crítics d'Esquerra Republicana negocien la fusió. Joan Carretero i Uriel Bertran volen plantar cara unint les seves forces.

20 anys **Acord PP-CiU**
El govern espanyol sonda CiU per ampliar el pacte fins al 2003. Ofereix resoldre el finançament però vol garanties d'austeritat.

Full de ruta

Imma Merino

Encaputxats

Tribuna

Joan Abril Español. Filòleg

Un símbol reforçat

Anava a escriure sobre les declaracions aèries de Francesc I recomanant la comprensió paternal als nens homosexuals en què, ai, se li va escapar allò que de petits s'hi poden fer coses, com ara dur-los al psiquiatre, mentre que de grans no hi ha res a fer, tal com deu saber el papa pel que fa a tants de membres del seu clergat que condemnen públicament l'homosexualitat practicant-la de manera abusiva amb infants; però he vist imatges d'aquesta brigada formada per uns encaputxats que, de matinada, van procedir a la "neteja" de llaços grocs a pobles de l'Empordà, una comarca que consideren particularment "infectada" de "plàstics" independentistes. Imatges que remetien a una iconografia i unes pràctiques lligades a la Inquisició, però també a les d'aquells blancs encaputxats que als EUA van originar el "supremacisme", paraula que, per desacreditar l'independentisme català, molts han après a dir sense que sembli que no sàpiguen què significa.

Aquests "brigadistes de neteja" (el llenguatge no és meu, sinó dels mateixos encaputxats) deuen ser part d'aquests ciutadans catalans "indefensos" dels quals parla Rivera tot vindicant la seva tasca higiènica. Uí sí, se'ls veu molt indefensos amb les seves caputxes, els seus cùters, els seus pals i les seves llengües virulentes. La ironia és que els Mossos hagin aixecat acta de les accions de tals brigadistes a la Bisbal apel·lant a una infracció de la vergonyosament feixista "lleï mordassa" que prohibeix la concentració de més de vint persones sense comunicar-ho prèviament. És així que no puc estar a favor del fet que se'ls apliqui el seu mateix "xarop", que voldrien imposar a tota la població per aconseguir-ne una despolitització: per això parlen de la "neutralitat" (que, en si mateixa, és una fal·làcia) de l'espai públic amb la idea que només hi hagués determinats símbols oficials relatius a la "normalitat constitucional". Que els amics de tals brigadistes es manifestin a la Ciutadella (a propòsit d'un fet lamentable, a banda de com es produís) en contra de la violència que diuen que pateixen, és una prova més del cinisme que exhibeixen: la seva pròpia violència (i emparada) no fa més que propagar-se. I el pitjor de tot és que han aconseguit desviar el debat, que ha anat derivant a l'entorn de la legitimitat (o no) de posar els llaços grocs i també de treure'ls. El tema fonamental no és aquest, sinó que els llaços grocs hi són per demanar la llibertat d'unes persones que no haurien de ser a la presó. No ho oblidem.

Les notícies de divendres passat arriben amb l'autobombo de Ciudadanos exhibint-se amb vídeos i fotos on treuen llaços grocs com si fossin elefants abatuts pel rei emèrit Juan Carlos. Amb música de fons i mirant a càmera quan toca amb somriures d'orella a orella, els protagonistes retiren els símbols enganxats a pilones o fanals que acaben al contenidor groc. L'acció forma part d'una campanya que es basa en la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que insta a garantir la neutralitat i el respecte a la pluralitat dels ciutadans.

PERÒ QUÈ VOL DIR "NEUTRAL"? Segons el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, *neutre* significa "que es manifesta d'una manera intermèdia entre els dos extrems o matisos que pot adoptar", i també "que té un caràcter indefinit". Doncs bé, si resulta que garantir la neutralitat és fer desaparèixer llaços grocs d'arreu del país, aleshores el respecte a la pluralitat de la ciutadania també desapareix, i la posició intermèdia també es fa fonedissa. I és que penjar llaços

groc o símbols no prohibits expressament representa exercir el dret fonamental de la llibertat d'expressió; però llevar-los és negar aquest dret, la qual cosa pot esdevenir delictive.

EL GROC TRADICIONALMENT s'ha associat a la intel·lectualitat, la intel·ligència, les emocions... En la cultura occidental el color groc té significats diferents: d'una banda, és el color de la llum solar, del poder, de l'acció, i simbolitza la força, la voluntat, l'estímul; de l'altra, també representa l'optimisme, la confiança, l'autoestima i la fortalesa emocional, i psicològicament s'associa amb el desig d'alliberament.

EL NOSTRE GROC, d'ençà de la repressió injusta i injustificada que té els nostres representants legítims a la presó o a l'exili, és un símbol més reforçat que mai, malgrat els intents de grups feixistes, amb Ciudadanos, PP, amb la connivència de l'Estat, de suprimir-lo,

com ja ho han intentat de fer en els anys més foscos de la història del nostre país. És un símbol que té més força encara gràcies precisament a la intervenció barroera, feixista i antidemocràtica d'aquests mateixos grups, perquè amb les seves accions el que fan precisament és un efecte contrari al que pretenen.

EN FONOLOGIA, CADA LENGUA té un nombre finit de fonemes, que actuen com a unitats mínimes per distingir significats entre paraules. Així, en català la s sorda i la s sonora són fonemes, perquè destriuen, per exemple, els mots *rosa* i *rossa*, mentre que en castellà existeix només el so (esbirro), però no com a tret distintiu de paraules. Doncs, bé, si aquesta reflexió gramatical la traslladem a la societat, podrem veure també que les accions de petits grups repressius reforcen el nostre símbol, com si fos un fonema, gràcies a l'acció que volen que sigui contrària, i precisament per aquest desig d'oposició, el groc i el país cada dia surten més reforçats per arribar a fer efectiva la república catalana.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Agraïment a la sanitat de Sabadell

■ El meu pare, Domingo Castellví Domènech, Mingo o Minguet per als amics, de 93 anys, fa un mes i mig es va començar a trobar malament (fins llavors només es prenia un paracetamol al matí), i a partir d'aquells moments va necessitar l'atenció de la doctora de capçalera, del CAP, l'atenció telefònica a casa, l'especialista del Taulí, el Pades, el 061, urgències al Taulí i finalment l'estada a l'Albada, on va traspasar el dia 17-8. En tot aquest temps l'atenció, la rapidesa en el diagnòstic, l'amabilitat i la comprensió en cadascun d'aquests àmbits han estat fantàstiques, només tenim un petit "gra fosc" en l'atenció d'una doctora el dia 20-8 a l'Albada, on molt modestament li demanàvem més sensibilitat i humanitat, no és cap retret, és un consell. Des d'aquí volem donar a to-

tes les persones que l'heu tractat i ajudat, a totes, infinites gràcies, feu una gran tasca que us volem reconèixer amb aquestes ratlles. Família Castellví.

ALBERT CASTELLVÍ MARGALEF
Sabadell (Vallès Occidental)

Perillosa irresponsabilitat de Cs

■ No sé si els senyors de Cs s'adonen realment de la gravíssima i alhora perillosa irresponsabilitat que estan cometent amb la seva campanya per retirar els llaços grocs dels llocs públics. Primer, la presumpta agressió a una dona per (segons sembla) treure llaços al parc de la Ciutadella; després, un grup d'unes 80 persones retirant de matinada llaços a diverses ciutats de Girona per "desinfectar" (diuen) els espais públics de simbologia sobiranista; i finalment (de moment), l'agressió per part

d'un grup d'assistents a la concentració convocada per Cs, en protesta "curiosament" per la suposada agressió de la Ciutadella, a un càmera de Telemadrid en ser confós amb un de TV3. Era fàcil d'imaginar que una campanya d'aquesta mena no faria sinó augmentar el perill de confrontació social als carrers, ja que, com és lògic, hi haurà persones que en veure com retiren els llaços grocs no es quedaran amb els braços plegats i això donarà peu a enfrontaments verbals i/o físics. Senzillament se'ls hi està escapant de les mans i esperem que no haguem de lamentar cap fet tràgic.

Per això, resulta inconcebible que, després de l'esmentada concentració de Cs, la senyora Arrimadas afirmés que "el nacionalisme ha roto la convivència" com si el seu partit no en fos també responsable, d'aquesta suposada ruptura en promoure campanyes d'aquest tipus. No sé

si és cinisme, odi o mala fe, però el que sí sé, de ben segur, és que amb actuacions com aquestes el senyor Rivera i la senyora Arrimadas queden totalment desqualificats per poder arribar algun dia a ser presidents del govern espanyol i de la Generalitat, respectivament.

JOSEP VILÀ BATLLE
Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)

Fot fàstic

■ Una baralla d'un home amb una dona que treia llaços grocs. Al cap de dos dies la Policia Nacional ja ha detingut el presumpte agressor. Un policia estatal agredeix un periodista i li trenca el nas (aquest cop sí que és veritat). Al cap d'un mes algú en sap quelcom?

Marxem, marxem, marxem...

ANDREU GENÍS CIURANS
Mollet del Vallès (Vallès Oriental)

La frase del dia

“Si s’ha de desobeir voldrà dir que la democràcia haurà perdut”

Joan Tardà. PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS DELS DIPUTATS

Tribuna

Juan-José López Burniol. Notari

El suïcidi d'Europa

L'onze de novembre de 1918, ara farà cent anys, va acabar la Guerra Europea, la Primera Guerra Mundial o, si es vol, la primera etapa de la Segona Guerra dels Trenta Anys, que va assolir Europa des de 1914 a 1945 i va suposar el final de l'hegemonia europea de cinc-cents anys. El ceptre va passar als Estats Units. Europa s'havia suïcidat. Margaret McMillan ho diu amb altres paraules: “Europa acabava d'esquinçar-se a si mateixa.” La guerra començà a causa d'una disputa pel poder i la influència als Balcans, i acabà arrossegant totes les grans potències, des de la Rússia tsarista fins a la Gran Bretanya, i la majoria de les potències menors. Tan sols Espanya, Suïssa, els Països Baixos i les nacions escandinaves en quedaren al marge. Es lluità a Àsia, a Àfrica, a les illes del Pacífic i a Orient Mitjà, però sobretot a Europa. Les trinxeres la creuaven des de Bèlgica, al nord, fins als Alps, al sud; seguïen les fronteres de Rússia amb Alemanya i Àustria-Hongria, i dividien els Balcans. Hi lluitaren, a més d'europeus, soldats de tot el món: australians, canadencs, neozelandesos, hindús, marroquís, algerians, senegalesos, vietnamites i, des de 1917, nord-americans. “Quatre anys de guerra debilitaren per sempre la suprema confiança que Europa tenia en si mateixa i que l'havia portat a dominar el món.”

MOLT S'HA ESCRIT sobre les causes d'aquesta hecatombe, i s'ha acusat com a responsables els actors que protagonitzaren aquell febril agost de 1914 en què començà la guerra. No s'ha arribat a cap conclusió de consens perquè és més que possible que les causes fossin diverses. Així, s'ha destacat la forta incidència que tingueren els diversos nacionalismes balcànics. Àustria-Hongria era, en efecte, un imperi anquilosat en el que els pobles eslaus

—especialment Bòsnia— volien més independència. Fins i tot l'arxiduc Francesc-Ferran era partidari d'una unió tripartida: Àustria, Hongria i els pobles eslaus del sud. Però ja era tard per aconseguir una fusió com l'assolida per les grans nacions d'Occident després de l'era revolucionària. El sentiment independentista i irredemptista ja no podia calmar-se. I així, s'apel·lava per fonamentar-lo a alguna grandesa passada, a la llengua pròpia, a un gran he-

“La Segona Guerra dels Trenta Anys que va assolir Europa des de 1914 a 1945 va suposar el final de l'hegemonia europea de cinc-cents anys. El ceptre va passar als Estats Units. Europa s'havia suïcidat”

roi de feia segles o a la religió. No obstant, aquesta eclosió nacionalista no hauria estat suficient per fer esclatar la guerra si les grans potències (Gran Bretanya, França, Alemanya i Rússia) no haguessin estat també enfrontades per reivindicacions territorials a Europa i fora d'Europa, destinades a ampliar els seus respectius imperis colonials i les seves zones d'influència, així com per disputar-se el domini del mar (Alemanya havia encetat una carrera amb la Gran Bretanya per superar-la amb la seva flota de guerra).

EL CERT ÉS QUE TOT PLEGAT es va disfressar de guerra ideològica. Els aliats consideraven que els alemanys sempre havien estat uns invasors bàrbars, havien destruït la civilització de Roma i sempre havien defensat la idea que “la força dona la raó”. Però els alemanys, per la seva banda, consideraven que els francesos, no obstant la seva decadència, han tingut sempre l'obsessió de dominar Europa central, fins que la reunificació d'Alemanya va posar fi a aquesta aspiració, provocant a França un moviment revengista de monàrquics, nacionalistes, imperialistes, militaristes i antisemites, per als quals desmembrar Alemanya era un objectiu essencial. I la Gran Bretanya, al seu torn, volia perseverar en la seva política tradicional d'inferir-se en la política continental, sempre en contra de la nació més forta i avançada, i governar el món mitjançant el domini del mar i del comerç internacional. Escriptors, artistes i acadèmics van defensar amb entusiasme aquestes idees i altres de semblants, amb molt comptades excepcions, d'entre les quals destaquen el francès Romain Rolland i l'anglès Bernard Shaw. No és estrany, doncs, que cent anys després resulti tan difícil la construcció de la Unió Europea. La inèrcia de la història li posa traves. Tot i que la salvació d'Europa està en la seva unitat.

De set en set

Xavier Cortadellas

Ser bo

Ser bo, avui, no es pot pas dir que ens agrada que ens ho diguin. Abans agradava més. Avui no, perquè avui sentim algú que ens diu que som bons i de seguida pensem que ens enreda. Segurament no posarem la mà a la cartera, però sí que pensem que s'està posant per sobre nostre i que es veu més intel·ligent, preparat, astut i, sobretot, més just, unes qualitats que avui sí que es valoren. Sí: amb qui ens diu que som bons tenim la mateixa sensació que amb molts polítics, professors i articulistes. En resum: amb els intel·lectuals perquè què és un intel·lectual si no algú que vol demostrar que té més llums que nosaltres? No ho diuen perquè no semblaria gens democràtic, però es veuen com els capellans d'abans, que ho sabien tot tant, que ja tornaven quan nosaltres tot just hi anàvem. Doncs bé: aquesta setmana els mitjans de comunicació ens han parlat de dos homes bons. I tots dos, és clar, havien mort perquè, quan mors, la cosa canvia. Si s'ha estat un intel·lectual de debò com era Josep Fontana no ho diuen, que no és qüestió de desprestigiar-lo. Però si s'era com aquell pobre assaltant musulmà gai de la comissaria dels mossos de Cornellà o com el senador republicà John McCain, no hi ha aquests problemes. De l'assaltant, però, només ho ha dit la seva exdona. Que el bon home va amenaçar amb un ganivet una mossà! De McCain, ho han dit tots els que són anti-Trump. Tots han opinat que era més íntegre, més valent, més just i, sobretot, més bo que no aquell monstre que mana avui als Estats Units. Entretant, tots els qui encara som vius aquesta setmana hem après que tenim no sabem quant de temps per mirar d'arribar a ser alguna altra cosa.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

545.000 euros públics per defensar Llarena

El govern de l'Estat contracta amb aquests honoraris un gabinet belga d'advocats

La Colla Vella de Valls triomfa per Sant Fèlix

Els rosats destaquen en la diada castellera per sobre de Vilafranca i la Joves

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Per un grapat de vots”

RESPOSTA El govern i els partits carreguen contra Cs perquè atia la confrontació pels llaços grocs a la via pública **REACCIÓ** Els d'Arrimadas demanen empara al defensor del poble **AVÍS** Sánchez amenaça Torra amb un 155 si torna a l'unilateralitat

Emma Ansola
BARCELONA

La campanya contra els llaços grocs se li ha gira en contra al partit de Ciutadans, que ahir, ignorant totes les expressions de censura de la seva actuació, va continuar atiant la polèmica pels llaços grocs i va registrar, a Madrid, una petició d'empara al defensor del poble per la sensació de “desemparament i indefensió”.

La formació taronja va ser objecte al llarg de tota la jornada de les crítiques de tots els partits polítics i també d'usuaris de les xarxes socials, que els acusen d'atiar el conflicte “per un grapat de vots”. Així ho va denunciar abans d'ahir la diputada del PSC Eva Granados, i del mateix missatge se'n va fer ressò el vicepresident del govern, Pere Aragonès, ahir al matí. Fins i tot el PP, que va donar suport a la concentració de la Ciutadella, s'hi va afegir per recriminar-los que no haguessin controlat els manifestants en l'acte que va acabar amb agressions a un càmera de Telemadrid. El govern espanyol va fer una crida a tots els partits polítics sense excepció “a rebaixar la tensió”. Tots els

Les frases

“Per un grapat de vots que creuen poder aconseguir no val la pena que es posi en perill la pau social”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

“Un espai públic sense color, to, vida ni accent només passa a les dictadures”

Eduard Pujol
PORTAVEU ADJUNT DE JXCAT

“No acceptaré que es digui que qui treu un llaç és qui trenca la convivència”

Inés Arrimadas
PRESIDENTA DE C'S

partits sense excepció van condemnar l'agressió al treballador de Telemadrid.

Deixar espai a la política
El resultat de la jornada de dimecres protagonitzada per Ciutadans va focalitzar bona part de l'activitat política d'ahir. La primera denúncia dels fets va arribar del govern català. El vicepresident i conseller d'Economia va demanar a

Cs que abandoni “l'estratègia de la confrontació”. “Per un grapat de vots que es creuen que poden aconseguir no val la pena que es posi en perill la pau social”, va criticar des de Vilafranca del Penedès, on se celebrava la diada de Sant Fèlix. Per aquest motiu, Aragonès els va demanar “que actuïn amb responsabilitat” perquè “no es pot sostenir una estratègia electoral a costa d'incrementar la tensió social”. Pel conseller republicà, la formació taronja se sent “còmoda” quan hi ha “tensió al carrer”. Finalment, després de condemnar l'agressió d'ahir al càmera de Telemadrid, el vicepresident es va comprometre a garantir, com a membre de l'executiu català, que les llibertats d'expressió i de premsa es puguin exercir “sense cap límit i sense cap por”.

El també adjunt a la presidència d'ERC va defensar que, a parer dels republicans, cal “deixar espai a la política” per “no traslladar als carrers una tensió política que es pot produir entre partits”. En aquest sentit, Aragonès va demanar “un compromís comú de totes les forces polítiques per garantir els drets de tots els ciutadans”.

Els presidents Torra i Torrent ahir a Vilafranca del Penedès celebrant la diada de Sant Fèlix ■ JUANMA RAMOS

La xarxa s'afegeix a les crítiques al partit taronja

Una campanya a Twitter amb l'etiqueta #riveraquitameeste convidava ahir el líder de Ciutadans, Albert Rivera, a anar a indrets d'arreu d'Espanya a treure llaços grocs. La campanya, que té entre els seus impulsors l'escriptora Cristina Fallaràs, va recollir 38.000 piulades i es va convertir en tema del moment, és a dir, en un dels temes més comentats. Els textos contenen missatges entre irònics i reivindicatius, i majoritàriament defensaven la llibertat

d'expressió de les persones que reivindiquen la llibertat dels presos a partir d'aquest símbol. Una piulada de Madrid, per exemple, va mostrar una fotografia d'una tanca del parc del Retiro plena de llaços grocs, acompanyada d'un text en què convidava a posar-ne i afirmava que “no es tracta d'independència, sinó de justícia i democràcia”. La periodista Bea Talegón es va afegir a la campanya amb una piulada en què només hi havia l'etiqueta i una fotogra-

fia d'ella mateixa amb un pin a la solapa de color groc que mostrava un puny amb el dit índex estès. Una altra usuària de la popular xarxa social es va afegir a la campanya amb una piulada amb l'etiqueta i un text en què diu: “Soc andalusa, no soc independentista però dono suport total que els catalans que així ho vulgui puguin demanar la llibertat dels seus polítics encarcerats. Rivera i Arrimadas són un perill per a la nostra democràcia.”

dans”.

El portaveu adjunt de Junts per Catalunya, Eduard Pujol, també des de Vilafranca, va demanar responsabilitat als polítics que “juguen a fer de piròmans”, en al·lusió encara que sense citar-los a Ciutadans, i els va instar a no buscar “l'incident, la polèmica i el marc de confrontació”.

tació”.

Però mentre anaven incrementant-se les crítiques, la formació taronja va respondre a les queixes rebutjant qualsevol intent de “criminalitzar” els que retiren llaços grocs. “No acceptaré que es digui que qui treu un llaç és qui trenca la convivència i no qui diu que més de mitja Cata-

lunya no és Catalunya”, va afirmar. Ciutadans es manté ferm en la seva actitud de denúncia de l'exhibició de llaços grocs en institucions i espais públics, i Arrimadas va presentar una queixa davant el defensor del poble per la sensació de “desemparament i indefensió de moltíssims catalans” davant la

L'APUNT

La roïna estratègia contra els llaços

Òscar Palau

No va ser "un infiltrat radical", com s'espolsava Cs després, qui dimecres va pegar un càmera de Telemadrid pensant-se que era de TV3. L'home va rebre un jec de cops, puntades i empentes, i el caldo de cultiu abans i després va ser d'agressivitat i crispació màximes, amb insults i amenaces reiterades a tot el que no fos espanyol. Fa deu mesos que hi ha llaços grocs, però ves per

on no van molestar fins que Catalunya va tenir govern i el PSOE va assolir La Moncloa. Si aquest és el clima que volien generar Cs i PP com a roïna tàctica partidista, felicitats: ja el tenen. Però que s'ho pensin bé, perquè despertar amb mentides i exageracions els baixos instints de certs sectors no sols és irresponsable, sinó que se'ls pot escapar de les mans. Fins i tot a ells.

El càmera agredit denuncia l'atac davant dels Mossos

■ Les associacions de periodistes condemnen els fets i els consideren una vulneració de la llibertat d'informació

El càmera de Telemadrid agredit en la manifestació de Ciutadans ■ MARTA PÉREZ / EFE

"intolerable" vulneració dels seus drets i llibertats.

Des de Madrid també es va fer referència a l'ofensiva encapçalada per Ciutadans de retirar llaços grocs de la via pública. La ministra d'Hisenda, Maria Jesús Montero, va demanar a tots els partits que contribuïssin perquè no hi hagi tensió entre ciutadans a Catalunya pel tema de l'ús de l'espai públic. El ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, també es va referir a la polèmica dels llaços grocs i va insistir a debatre sobre el tema en la junta de seguretat que l'executiu català ha convocat el pròxim dia 6 de setembre. La ministra de Treball, Magdalena Valerio, va instar tots els partits a "apagar incendis i no encendre'ls" a Catalunya perquè llençar més llenya al foc no portarà res més que continuar incrementant la confrontació i "això no és una bona cosa", va dir. Alhora, la dipu-

tada de Compromís Marta Sorlí va destacar la conveniència de no encoratjar la "tensa situació" que es viu a Catalunya per la polèmica dels llaços grocs, però va demanar que no es retirin dels carrers perquè considera que es tracta d'una mostra de la "llibertat d'expressió". Les forces independentistes, però, no van estar exemptes de crítiques. El PSC va reprimir al president Puigdemont que la crida a la calma d'abans d'ahir quan ell "ha escalat el conflicte moltes vegades" i no és "el més indicat" per fer aquestes recomanacions, segons el secretari d'organització del PSC, Salvador Illa. El dirigent socialista també reclama que es mantingui "la neutralitat" de l'espai públic.

Sánchez amenaça

El president del govern espanyol, Pedro Sánchez, però, va aprofitar el viatge que fa a Colòmbia per

amençar el president de la Generalitat, Quim Torra, amb un nou 155, sumant-se així al que ja fa dies que demana Cs i el PP. Sánchez va avisar Torra de les conseqüències que pot tenir tornar a la via unilateral. "Ell sap perfectament quin és el camí que l'espera si tornés a l'unilateralisme, trencar la legalitat o desacatar", va dir sense referir-se explícitament al 155. Sánchez va assenyalar que l'Estat "està disposat a parlar de tot dins la legalitat" i va apuntar Torra dient que la política "ha d'estar al servei de la convivència". Segons Sánchez, si el president de la Generalitat opta per la tensió i per la ruptura "no es dirigiria cap a la majoria dels catalans". Sobre la polèmica dels llaços grocs, va fer una crida a la calma i va instar les administracions públiques i els partits a "construir convivència i no aprofundir en la fractura social". ■

Redacció
BARCELONA

El càmera de Telemadrid va denunciar ahir als Mossos d'Esquadra l'agressió que va patir dimecres durant la concentració de Ciutadans davant el parc de la Ciutadella. L'operari, que va rebre quatre cops de puny al front i a l'orella d'almenys dues persones, va acompanyar la denúncia d'un informe mèdic per lesions.

Un grup de persones va agredir el càmera tot just a l'inici de la concentració, convocada pels d'Albert Rivera i Inés Arrimadas i sota el lema *Per la convivència i contra la violència* per condemnar l'atac patit dissabte per una dona en aquell mateix lloc quan els seus fills treien llaços grocs. Ho van fer perquè van confondre el treballador de Telemadrid amb un de la televisió pública catalana i al crit de "Fora TV3!" L'operari va haver de ser protegit pels

La frase

“El darrer any han proliferat els insults i les agressions a treballadors dels mitjans en general”

COMUNICAT CONJUNT DELS COMITÈS D'EMPRESA DE RTVM, TV3 I CAT RÀDIO

Mossos, que el van treure entre amenaces i retrets dels presents.

L'agressió del càmera de Telemadrid va rebre la condemna unànime dels principals col·lectius de periodistes de Catalunya i de l'Estat espanyol. El Col·legi de Periodistes de Catalunya va expressar la seva enèrgica condemna a l'atac. La seva presidenta, Neus Bonet, va fer una crida a la unitat de tots els col·legis, associacions i sindicats per combatre i les agressions a periodistes mentre fan la seva feina i posar-hi fi.

La crida va ser resposta.

La Federació d'Associacions de Periodistes d'Espanya (FAPE), la Federació d'Organismes de Ràdio i Televisió Autònoms (Forta), la Xarxa de Col·legis Professionals de Periodistes i l'Associació de la Premsa de Madrid (APM) van condemnar els fets i van alertar que comporten "una atac a la llibertat d'informació"

L'atac també va rebre la condemna rotunda dels treballadors d'RTVM, TV3 i Catalunya Ràdio. En un comunicat dels comitès d'empresa sota el títol *Stop agressions contra els mitjans de comunicació*, afirmen que "és inadmissible que es vulgui justificar la violència contra aquest treballador amb l'excusa absurda que el "van confondre amb un càmera de TV3". Van exigir als responsables polítics que "deixin d'alimentar una confrontació partidista que repercuteix molt perillosament en contra dels treballadors dels mitjans". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La defensa belga de Llarena costa 545.000 euros públics

■ Sánchez fitxa el bufet Liedekerke a càrrec del contribuent contra Puigdemont ■ L'obertura del curs judicial amb Felip VI es fixa la vigília de la Diada per enaltir el jutge que no obté les euroordres

El jutge Pablo Llarena rebrà l'escalf oficial, del rei Felip VI a la cúpula judicial, en l'obertura del curs judicial 2018/19 el 10 de setembre a Madrid ■ ACN

David Portabella
MADRID

El Ministeri de Justícia del govern de Pedro Sánchez va comunicar que ja ha contractat el bufet belga pagat pel contribuent espanyol per defensar el jutge del Suprem que ha instruït la causa de l'1-O, Pablo Llarena, davant la demanda civil de Carles Puigdemont a Brussel·les. La factura de la defensa de Llarena ascendirà a 544.982 euros públics.

En un comunicat vespertí, el ministeri detalla que ha culminat el procés de selecció i que el bufet elegit és Liedekerke, fundat el 1965 i amb seu al 3 del boulevard de l'Empereur de Brussel·les. El contracte es va firmar ahir a la tarda a l'ambaixada espanyola a Bèlgica entre representants legals de la diplomàcia espanyola i del bufet. "El bufet belga assumirà la representació processal de l'Estat i de Llarena per, d'acord amb la di-

recció tècnica que exerceix l'advocacia de l'Estat, defensar la sobirania i immunitat jurisdiccional de la justícia espanyola davant els tribunals belgues, defensa que inclou la de l'instructor del Suprem", raona la nota de Justícia. El sou base de Llarena supera els 100.000 euros.

Boicoteig de la citació

El dispendi de mig milió d'euros públics en el bufet d'elit per defensar Llarena xoca amb l'obstruccions-

me amb què el jutge afronta la causa. Perquè ell sempre s'ha vantat que no acudirà a la citació del dimarts 4 de setembre fins i tot abans de tenir l'empara del Consell General del Poder Judicial i de Sánchez, però el boicot arriba a l'extrem de no donar-se per notificat perquè el jutge degà de Madrid, Antonio Viejo, es nega a entregar-li la citació per afinitat gremial.

Amb la defensa pagada ja per l'erari, Llarena gaudirà de la protecció estatal

també en l'acte d'obertura de l'any judicial, una cita que a Madrid inaugura el curs polític després de l'estiu i que el CGPJ i el Tribunal Suprem –presidits alhora per Carlos Lesmes– no dissimulen que fixen en funció del calendari català. Si el 2017 l'acte presidit pel rei Felip VI amb la cúpula judicial es va fixar el 5 de setembre previ al ple de desconexió dels dies 6 i 7, aquest curs 2018/19 es fixa la vigília de la Diada, el 10 de setem-

bre, per escenificar com fan pinya els poders de l'Estat amb l'instructor de la causa de l'1-O, que ha fracassat en totes les seves euroordres.

Des del revés de la justícia alemanya negant l'entrega de Puigdemont per rebel·lió i de la justícia belga citant-lo per falta d'imparcialitat, cada pas de Llarena va conduït a exigir a l'Estat que li insuflí l'autoestima professional malmesa al nord dels Pirineus. Els pres de Llarena s'han traduït en l'empara del CGPJ –en ple agost i dos mesos fora del termini legal– i en el viratge de Sánchez fins a pagar-li amb diner públic un bufet belga que el defensi pel que va dir al febrer a Oviedo en un acte privat al final d'una conferència per la qual va cobrar.

Si Sánchez ja ha dit que Llarena és una "qüestió d'estat", al saló de plens del Suprem Felip VI; Lesmes; el president del TC, Juan José González Rivas; la fiscal general, María José Segarra, i la ministra de Justícia, Dolores Delgado, personificaran el suport a Llarena i a la controvertida instrucció. En la cita del 2017, el president del CGPJ i del TS va lloar l'article 2 de la Constitució com a mandat. "La indisoluble unitat de la nació espanyola", segons va dir Lesmes, és "un mandat jurídic directe que correspon garantir al poder judicial junt amb la resta de poders de l'Estat, un deure per a tots nosaltres d'inexcusable compliment". Lesmes és sensible al clam judicial –del qual només discrepa Jutges per a la Democràcia– perquè el govern faci costat a Llarena a tot preu. ■

AQUESTA DIADA FEM LA REPÚBLICA!

FETA A CATALUNYA

INCLOU MOTXILLA I VENTALL

MODELS DE MÀNIGA CURTA O TIRES

PREU: 15 EUROS

EL PUNT AVUI®

assemblea.cat

A LA VENDA: A LA REDACCIÓ D'EL PUNT AVUI (RIU GÜELL, 68, 17005 GIRONA), AL 972 186 445 I A WWW.CLUBDELSUBSCRIPTOR.CAT

HORARI D'ATENCIÓ: DE DILLUNS A DIVENDRES DE 9 A 14 H.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Manifestació en suport dels presos polítics i dels exiliats, a la plaça Sant Jaume, el maig passat ■ JUANMA RAMOS

El fiscal veu “abús de dret” en les recusacions

■ Indica que els independentistes busquen un “tribunal a la carta” en voler altres jutges del Suprem per al judici

Redacció
BARCELONA

La fiscalia del Tribunal Suprem s'oposa a les recusacions, presentades per onze processats independentistes, dels cinc magistrats del tribunal de la causa per rebel·lió que ha de jutjar-los, tot assegurant que acudeixen a “aquest artificiós recurs” per “aconseguir un tribunal a la carta” i endarrerir la celebració del judici.

El fiscal Jaime Moreno considera, en el seu escrit conegut ahir, que els processats han incorregut en “un cert abús de dret” en intentar apartar els cinc magistrats del tribunal al·legant “apreciacions o impressions subjectives i personals” que no constitueixen més que “artificiosos cursos per obstaculitzar el procés penal”. I qüestiona que entre els processats que van recusar el tribunal hi hagi l'ex-president Carles Puigdemont i els exconsellers Lluís Puig i Clara Ponsatí, que, per ell, estan “fugits de la justícia”, segons l'agència Efe. “És completament absurd que recusin un tribunal que no els jutjarà per trobar-se en rebel·lia i a la jurisdicció del qual s'han sostret eludint l'acció de la justícia”, precisa el fiscal. Podrien haver-ho fet –afegeix– si les ordres europees de detenció contra ells seguissin activades, però una vegada retirades, pel jutge Pablo Llarena, “davant la falta de compromís jurídic de les autoritats judicials europees” –arriba a afirmar el fiscal– constitueix “un sarcasme que accioni la recusació qui està fugit”.

Alguns dels processats van al·legar falta d'impar-

cialitat dels jutges que integraran el tribunal per la seva proximitat amb l'inspector, Pablo Llarena, per haver admès a tràmit la querella de la fiscalia contra Carme Forcadell o perquè els seus “valors, creences i ideologia” podrien entrar en “col·lisió” amb els dels processats, ja que fins i tot un dels magistrats, Vicente Magro Servet, va ser senador pel PP. Pel fiscal, aquests arguments no tenen “legitimació objectiva justificable”. “Que el dret a la llibertat ideològica dels magistrats pretengui ser anul·lat per la imaginària causa de recusació revela un profund menyspreu pel respecte a causa dels drets fonamentals i valors de l'estat de dret”, sosté el fiscal.

El fiscal Moreno nega que la imparcialitat dels magistrats pugui haver-se vist afectada ja que l'admissió a tràmit de la querella es fa “sense valorar en cap moment” la feina d'investigació de l'inspector perquè aquesta feina es fa *a posteriori*, cosa que fa “absolutament impossible que es pugui generar perjudici” sobre els investigats.

Un altre dels motius de recusació va ser que tres dels jutges que formen part del tribunal –Manuel Marchena, Andrés Martínez Arrieta i Juan Ramón Berdugo– van jutjar l'exconseller de Presidència Francesc Homs per desobediència al Tribunal Constitucional en la consulta del 9-N, donada “la similitud d'aquells fets amb els aquí sotmesos a enjudiciament”. Una pretensió “inassumible” per a la fiscalia. El Suprem resoldrà dimecres si accepta les recusacions. ■

XV FIRA D'INDIANS

DONA INDIANA BEGUR & CUBA

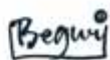

7, 8 i 9 de setembre de 2018

#firaindiansbegur

www.firaindians.com

ORGANITZA

AMB EL SUPORT

AJUNTAMENT DE BEGUR - ÀREA DE PROMOCIÓ ECONÒMICA I TURISME. Av. Onze de Setembre, 5. BEGUR
Tel. 972 62 45 20 · turisme@begur.cat · www.visitbegur.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Critiquen els Mossos per “informar” del cartell al rei

■ La policia catalana assegura que ha donat compte a la fiscalia de l'Audiencia Nacional de la pancarta, “com es fa sempre” sobre Felip VI ■ Era llibertat d'expressió i no calia fer res, segons penalistes

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'actuació de la policia catalana torna a estar a la picota. En aquest cas perquè ahir es va saber que els Mossos d'Esquadra han presentat unes diligències informatives a la fiscalia de l'Audiencia Nacional sobre la col·locació d'una pancarta a la plaça Catalunya de Barcelona contra el rei Felip VI la vigília dels actes d'homenatge a les víctimes dels atemptats del 17-A. En l'atestat, s'identifica quatre persones, que eren a l'interior del pis, i el propietari de l'immoble, que els en va cedir l'ús.

La frase

“Si en un tema tan clar els Mossos no actuen en favor de la llibertat d'expressió, fa por pensar com actuaran en casos més controvertits”

Benet Salellas
PENALISTA

Fonts del Departament d'Interior van aclarir ahir que els Mossos només han “informat”, i no pas denunciat, a la fiscalia aquesta acció reivindicativa, i afegeixen que “ho fan sempre” quan té a veure

La pancarta contra el rei, penjada a la plaça Catalunya de Barcelona la nit abans dels actes del 17-A, deia “El rei espanyol no és benvingut als Països Catalans” ■ JOSEP LOSADA

amb la casa reial. També van negar que haguessin qualificat els fets com a delictes d'odi.

La CUP va criticar ober-

tament l'acció dels Mossos encara que sigui informativa, ja que l'acció dels activistes s'empara en la llibertat d'expressió, com va ad-

metre la fiscal general de l'Estat. “Si en un tema tan clar, els Mossos no saben actuar en favor de la llibertat d'expressió, fa por pen-

sar com actuaran en casos més controvertits”, va declarar el penalista i exdiputat cupaire Benet Salellas, a qui a l'estiu el TEDH va donar la raó tot resolent que cremar fotos del rei és llibertat d'expressió, “doctrina –va afegir– que els Mossos han interpretat de la forma més restrictiva, i no havien d'haver fet res”.

La pancarta, amb el lema *El rei espanyol no és benvingut als Països Catalans* escrit en anglès i amb la foto de Felip VI de cap per avall, va ser col·locada la nit abans de l'acte del 17-A, presidit pel rei. Els Mossos van intentar treure-la i després, “en no representar problemes de seguretat”, van deixar-la i van comunicar-ho a l'Ajuntament de Barcelona, el competent. Fonts del consistori van detallar ahir que no han incoat pas cap expedient. I el tinent d'alcalde i penalista Jaume Asens va piular: “Penjar una pancarta contra la monarquia no és cap delictes. Que els Mossos ho portin a l'Audiencia Nacional és un disbarat jurídic.” ■

Diumenges 2, 9 i 16 de setembre 09:30h. Diumenge 23 09:00h.

Fes-te el Most!

- Sortirem a les 10:00h amb el trenet fins a les vinyes. (Diumenge 23 sortirem a les 09:15h).
- Anirem a la vinya i collirem el raïm.
- Tornarem al celler de Vilajuïga i esmorzarem.
- Aixafarem els raïms amb els peus.
- Premarem el most i l'embotellarem.
- Vermut de comiat.

Preus

Majors de 18 anys: 22€

De 8 a 18 anys: 11€

Menors de 7 anys: gratuït

empordàlia
ARRELATS A LA TERRA

 comunicacio@empordalia.com / 972 53 01 40

 Carr. de Roses, 3, 17493 Vilajuïga